

Arrest

nr. 230 511 van 18 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. DIENI, en van attaché J. VERSTRAETEN die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, J.M.M., die volgens haar verklaringen op 11 december 2015 België is binnengekomen samen met haar twee minderjarige kinderen M.A.A.w. en M.A.A.b., diende op 11 december 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen door de Zwitserse ambassade in Nairobi naar aanleiding van de afgifte van een visum kort verblijf om familiale redenen op 27 november 2015 (VIS).

1.2. Op 11 januari 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 23 mei 2017, nr. 187 441).

1.3. Op 11 juli 2017 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 8 augustus 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing *“weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag”*.

1.4. Op 26 september 2017 diende verzoekster voor M.A.A.w. en M.A.A.b. een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 28 november 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Op 29 maart 2018 diende verzoekster in eigen naam een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 29 maart 2018 diende verzoekster voor M.A.A.w. en M.A.A.b. een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.6. Op 24 november 2018 beviel verzoekster in België van een zoon, A.J.M.

1.7. Op 30 april 2018 nam de commissaris-generaal, in antwoord op de verzoeken vermeld in punt 1.4., de beslissingen *“niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) (artikel 57/6/1, § 1 tweede en derde lid).”* Deze beslissingen werden in beroep door de Raad vernietigd (RvV 14 maart 2019, nr. 218 265).

1.7. Op 21 augustus 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal, in antwoord op de verzoeken vermeld in punt 1.4., de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekster bij aangetekende brieven van 21 augustus 2019 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, J.M.M., luidt als volgt:

“Een persoonlijk onderhoud in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming en het tweede verzoek om internationale bescherming van uw twee zonen vond plaats op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 5 augustus 2019 van 13.50 uur tot 16.15 uur. Tijdens dit onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Jonathan Dieni, was gedurende het gehele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhal clan, subclan Gendershe te behoren.

U werd geboren op 1 januari 1980 te Mogadishu, in het district Wadajir waar u tot uw vertrek in 2010 woonachtig was. U hielp uw ouders in de winkel die in uw ouderlijk huis gelegen was. Uw eerste echtgenoot, M. [M.] werd in 2006 door Al-Shabaab om het leven gebracht omdat hij voor de overheid werkte. In 2010 werd uw vader door Al-Shabaab aangespoord te stoppen met het verkopen van goederen aan de overheid. Uw vader weigerde en bleef goederen verkopen aan eenieder die geld had. Twee weken later viel Al-Shabaab u en uw familie aan in uw ouderlijk huis. Ze waren met vijf en deden alsof ze de burens waren. Wanneer jullie open deden, kwamen ze binnen en openden ze het vuur. De overheid reageerde en begon ook te schieten. Vervolgens vond er een bomontploffing plaats. U kon ontkomen en ging naar het Keysaney ziekenhuis waar u een week verbleef. Tijdens uw verblijf in het ziekenhuis werd u gecontacteerd door Al-Shabaab die u bedreigde. U verliet het ziekenhuis en ging te voet naar Kismayo waar u na twee dagen verblijf F. leerde kennen die zich over u ontfermde. U verbleef twee maanden in Kismayo vooraleer u naar Kenia ging. F. vertrouwde u het transport toe van groenten en fruit van Kismayo naar Nairobi, en vice versa. Nadat u in Kenia aankwam, kwam u te weten dat uw moeder, vader, uw broers Mohamed, H. en K., uw zus Ha., uw zoon A. en uw dochter Hal. tijdens de aanval van 2010 om het leven kwamen. U leerde uw tweede echtgenoot, H.A.A.A. – die de dubbele Keniaanse en Jemenitische nationaliteit zou hebben - kennen in Nairobi. U ging met hem samenwonen in Mombasa, Kenia. U kreeg tevens twee kinderen van hem: H.A.A.b. (O.V. nr. (...)) - C.G. nr. (...) en H.A.A.w. (O.V. nr. (...)) - C.G. nr. (...)). U verklaart op basis van de Keniaanse nationaliteit van uw kinderen een verblijfsstatuut te hebben [gehad] in Kenia. Tijdens uw verblijf in Kenia vervoerde u tweemaal groenten en fruit van Nairobi naar Kismayo en vice versa.

Begin 2015 was uw man met de bus onderweg naar Gareisa toen de bus ontvoerd werd. Nadien hoorde u niets meer van uw man. Midden 2015 werd u, terwijl u in Kenia verbleef, verschillende malen telefonisch gecontacteerd door Al-Shabaab die u bedreigde in verband met de gebeurtenissen van 2010. U verklaart bovendien niet te kunnen terugkeren naar Somalië omwille van de conflicten, het gebrek aan scholing

voor uw kinderen en een uitzichtloze toekomst. Op 10 november 2015 vroeg u te Nairobi een visum aan voor Zwitserland dat u verkregen heeft. Na de verdwijning van uw tweede echtgenoot verliet u Kenia en kwam u op 11 december 2015 samen met uw twee minderjarige kinderen via Turkije en Zwitserland aan in België. Diezelfde dag diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Op 11 januari 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 13 februari 2017 ging u tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) die op datum van 23 mei 2017 de beslissing van het CGVS bevestigde, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 11 juli 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Uw tweede verzoek werd op 8 augustus 2017 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag). U ging niet in beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal.

Op 26 september 2017 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in in hoofde van uw minderjarige zonen, H.A.A.b. (O.V. nr. (...)) - C.G. nr. (...)) en H.A.A.w. (O.V. nr. (...)) - C.G. nr. (...)). U verklaarde in het kader van het verzoek van uw zonen het volgende: U stelt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eigen eerste en tweede verzoek aflegde en voegt hier aan toe dat u in 2016 vernam via uw vriendin, D.M., dat uw tweede echtgenoot, H.A.A.A., na foltering door Al Shabaab overleden was nadat hij in 2015 gekidnapt werd. U verklaarde eveneens dat Ab., de echtgenoot van F.S.A., in juli 2017 doodgeschoten werd door Al Shabaab. U voegde hier nog aan toe dat F.S.A. en haar 2 dochters omkwamen in de bomaanslag in Zobe (Mogadishu) op 14 oktober 2017. De vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werden uw zonen op 29 november 2017 geweigerd. Er werd geen beroepsprocedure gestart voor de RvV.

Op 29 maart 2018 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. U maakt in het kader van uw derde verzoek gewag van dezelfde gebeurtenissen die u aanhaalde in het kader van het eerste verzoek van uw zonen. U verklaart bovendien twee maanden zwanger te zijn. Ten gevolge van uw zwangerschap vreest u bij terugkeer naar Somalië uw clan Sheikhal. Op 29 maart 2018 dient u tevens in hoofde van uw twee zonen een tweede verzoek om internationale bescherming in. Uw derde verzoek werd op 30 april 2018 door het CGVS afgesloten met een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Ook het tweede verzoek van uw twee zonen werd op 30 april 2018 door het CGVS afgesloten met een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Op 14 mei 2018 dienden u en uw twee zonen een beroep in bij de RvV tegen de beslissing van het CGVS. Op 24 november 2018 werd uw zoon A.J.M. geboren te Grâce-Hollogne uit een korte relatie die u in België onderhield met M.H.R. (O.V. nr. (...) - C.G. nr. (...)).

Op 14 maart 2019 werden de beslissingen van het CGVS in het kader van uw derde verzoek en in het kader van het tweede verzoek van uw twee zonen vernietigd door de RvV.

Op 30 april 2019 nam het CGVS beslissingen ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van uw derde verzoek en van het tweede verzoek van uw twee zonen in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Op 5 augustus 2019 werd een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal georganiseerd. U verklaarde bijkomend dat u medische en psychologische problemen heeft (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 5 augustus 2019, p. 9) en sinds 1 juli 2019 tijdens wekdagen bij CARDA (Rode Kruis) verblijft (p. 10). U verklaart bij terugkeer naar Mogadishu Al-Shabaab te vrezen (p. 10). Ook vreest u dat Al-Shabaab uw zonen, wanneer ze ouder zijn, zal rekruteren (p. 10-11). U vreest eveneens problemen omdat uw in België geboren zoon, A.J.M., buiten het huwelijk werd geboren (p. 10) en u stelt dat ook uw twee andere zonen, H.A.A.b. (O.V. nr. (...) - C.G. nr. (...)) en H.A.A.w. (O.V. nr. (...) - C.G. nr. (...)) problemen zullen kennen omdat wijlen hun vader (onder meer) de Jemenitische nationaliteit bezat (p. 11). U voegt hier aan toe dat u vrouwelijke genitale verminking type III (VGV) onderging en vreest opnieuw toegenaaid te zullen worden indien u opnieuw zal huwen (p. 11).

Om uw derde verzoek te ondersteunen legt u volgende stukken neer: (1) een Death authentication opgesteld op 12 maart 2018 te Mogadishu met vertaling, (2) een Rapport de bilan psychologique opgesteld te Luik op 7 juni 2018 door L. Di Piazza, (3) een Belgische verblijfstitel (nr. (...)) op naam van M.H.R. afgeleverd op 10 januari 2019 te Antwerpen, (4) een kopie van een geboorteakte op naam van A.J.M. afgeleverd op 15 februari 2019 te Grâce-Hollogne, (5) een medisch attest op naam van J.M.M.

opgesteld op 10 november 2017 te Grâce-Hollogne, (6) een medisch attest op naam van J.M.M. opgesteld op 4 april 2019 te Grâce-Hollogne door Dr. C. Langhendries, (7) een envelop van DHL verstuurd op 4 juni 2018 door F.A.M., (8) een handgeschreven brief opgesteld op 6 mei 2019 te Antwerpen door M.H.R. (O.V. nr (...) – C.G. nr. (...)), (9) een medisch attest VGV type III op naam van J.M.M. opgesteld door Dr. A. Kalunga Bwanga op 7 november 2017 te Luik, (10) een attest van CARDA op naam van J.M.M. opgesteld op 1 juli 2019 te Bierset, (11) een Attestation de suivi psychologique van Tabane asbl op naam van J.M.M. op 1 augustus 2019 te Luik, (12) een Declaration of Birth op naam van J.M.M. uitgereikt op 23 augustus 2017 te Brussel door de Somalische ambassade, (13) een Declaration of Nationality op naam van J.M.M. uitgereikt op 23 augustus 2017 te Brussel door de Somalische ambassade, (14) een getuigschrift van geboorte op naam van M.H.R. (O.V. nr (...) – C.G. nr. (...)) afgeleverd door het CGVS op 12 april 2019, (15) een vertaling van attest van overlijden op naam van H.A.A. (16) een compilatie van arresten van de CCE 'Violences faites aux femmes somaliennes ayant un enfant hors mariage' door ngo Huria, (17) een internetartikel getiteld Enfants de Somalie van Humanium, (18) een rapport van UNICEF Les enfants soldats, (19) een Internetartikel van The Washington Post getiteld Somalie: D'enfants soldats à enfants espions, (20) een internetartikel getiteld 20 pays recrutent encore des enfants soldats, (21) een internetartikel getiteld Somalie: de plus en plus d'enfants soldats recrutés van UNICEF, 5 mei 2010, (22) een rapport Somalia: Female Genital Mutilation van UNICEF, (23) een internetartikel getiteld L'excision bientôt interdite en Somalie? van Le Monde dd. 28 maart 2016, (24) een internetartikel getiteld Une réfugiée somalienne en Belgique, dd.28 maart 2011 door UNHCR, (25) een Rapport annuel 2018 Somalie van Amnesty International dd. 22 februari 2018, (26) een rapport Protection of civilians van UNSOM dd. december 2017, (27) een artikel Somalia: Al-Shabab demanding children van HRW dd. 14 januari 2018, (28) Convention on the rights of the child van UN dd. 25 januari 2018 en Country policy and information note Somalia: Women fearing gender-based violence van UK Home Office dd. April 2018 en (29) een brief van het Rode Kruis- opvangcentrum dd. 23 mei 2018. (30) Op 14 augustus 2019 ontving het CGVS nog een medisch attest (dd. 9/8/2019)(per e-mail) van dr. Houben.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde Rapport de bilan psychologique opgesteld te Luik op 7 juni 2018 door L. Di Piazza (master in de psychologie), het door u neergelegde attest van CARDA op naam van J.M.M. opgesteld op 1 juli 2019 te Bierset, het door u neergelegde Attestation de suivi psychologique van Tabane asbl op naam van J.M.M. opgesteld op 1 augustus 2019 te Luik door O. Drouguet (klinisch psycholoog), de door u neergelegde brief van het Rode Kruis-opvangcentrum op naam van J.M.M. opgesteld op 23 mei 2018 door K. Lizati (verpleegster), het door u neergelegde medisch attest op naam van J.M.M. opgesteld op 10 november 2017 te Grâce-Hollogne, en het door u neergelegde medisch attest op naam van J.M.M. opgesteld op 4 april 2019 te Grâce-Hollogne door Dr. C. Langhendries blijkt immers dat u symptomen van psychologisch lijden vertoont die aanvingen nadat u uw land van herkomst verliet. Drie geweigerde asielaanvragen zouden bij u een extreme stresssituatie hebben veroorzaakt en een aanzienlijke emotionele ellende verwekt hebben. Er wordt gewag gemaakt van angstige en depressieve gevoelens die u zou hebben en u maakt melding van concentratieproblemen. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 augustus 2019 dat u hoofdpijn overhield aan een explosie in Somalië, dat u een kort geheugen heeft (p. 9) en dat u mentale problemen heeft (p. 13). Een precieze diagnose kon u noch uw advocaat benoemen (p. 9 en 15). Het Rapport de bilan psychologique opgesteld te Luik op 7 juni 2018 door L. Di Piazza (master in de psychologie) maakt gewag van een trauma. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd of u zich in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te voeren (p. 2) waarop u bevestigend antwoordde (p. 2). Er werd u tevens gezegd dat u op elk moment een pauze kon vragen (p. 2) en dat u de protection officer op de hoogte diende te stellen bij eventuele moeilijkheden tijdens het persoonlijk onderhoud (p. 3). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming op 11 januari 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, met name de door Al-Shabaab uitgevoerde aanval op de familiewinkel in 2010 ten gevolge van uw vader zijn weigering zijn activiteiten stop te zetten. De RvV concludeerde vervolgens in haar arrest van 23 mei 2017 (arrestnr. 187441) onder meer het volgende: "Enerzijds dient te worden vastgesteld dat er voldoende redenen voorhanden zijn om de voorgehouden problemen in 2010 als ongeloofwaardig te beschouwen, zodat deze ook actueel onvoldoende relevant zijn om aan te nemen dat deze zich opnieuw zullen voordoen. Anderzijds zijn verzoeksters verklaringen over de problemen die zij in 2015 heeft gekend evenzeer ongeloofwaardig, zodat ook deze geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken." en "Verzoekster weerlegt geenszins met concrete argumenten de motivering in de bestreden beslissing over haar heen-entertug reizen van Nairobi naar Kismayo in 2010. Het is dan ook terecht dat wordt gesteld dat de geloofwaardigheid wordt ondermijnd door verzoeksters terugkeer naar Somalië in die periode, te meer omdat zij zelf aangeeft dat Al Shabaab aan de macht was in Kismayo toen zij die transporten uitvoerde." De verklaringen die u aanhaalt in het kader van uw derde verzoek m.b.t. uw actuele vrees voor Al Shabaab die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Met betrekking tot uw verklaringen betreffende de dood van uw tweede echtgenoot en de vader van uw kinderen moet opgemerkt dat in het kader van het eerste verzoek van uw kinderen reeds werd gemotiveerd dat uw verklaringen hieromtrent niet stroken met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede verzoek ingediend op datum van 11 juli 2017. Uw verklaringen dat u in 2016 via uw vriendin, D.M., vernam dat uw echtgenoot na foltering door Al-Shabaab overleden zou zijn nadat hij in 2015 werd gekidnapt stroken niet met uw verklaringen in het kader van uw tweede verzoek (dd. 11/07/2017) waarin u als nieuw element plotsklaps de vrees uitte dat uw (levende) echtgenoot – die u al mishandeld zou hebben in het verleden - u en uw kinderen om het leven zou brengen (zie beslissing tot weigering van inoverwegingname dd. 08/08/2017). Zoals reeds gesteld in de beslissing van 29 november 2017 missen deze verklaringen dan ook elke geloofwaardigheid. Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 augustus 2019 stelde u dan weer dat uw tweede echtgenoot niet persoonlijk gevisieerd werd maar dat hij bij de aanval op de bus [in 2015] stierf samen met de andere inzittenden (p. 8) en benadrukte u dat het voertuig waarin hij reed vuur vatte na een vuurgevecht [met Al Shabaab] (p. 12). U maakt ditmaal aldus geen melding van een ontvoering, verdwijning of foltering. Dit alles zou u vernomen hebben via uw vriendin en buurvrouw F.A. en u bevestigde dat F.A. geen andere namen droeg (p. 12). Uw wisselende verklaringen met betrekking tot uw echtgenoot en de omstandigheden van zijn overlijden ondergraven het door u aangemeten profiel van alleenstaande en kwetsbare weduwe. Bovendien werd in het kader van uw eerste verzoek besloten dat het door u afgelegde asielrelaas waarbij u een vrees voor Al Shabaab zou koesteren een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid kende en werd in het kader van uw eerste en tweede verzoek onder meer gesteld dat "reeds verschillende tegenstrijdigheden werden vastgesteld betreffende uw huwelijk met uw tweede echtgenoot waardoor de geloofwaardigheid van uw huwelijk met uw tweede echtgenoot reeds op de helling kwam te staan" (zie beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag dd. 08/08/2017 en beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 11/01/2017).

Ook verklaarde u al in het kader van het eerste verzoek van uw zonen dat Ab., de echtgenoot van F.S.A. – een dochter van de tante van uw moeder – in juli 2017 werd doodgeschoten door Al-Shabaab op weg naar zijn werk. Hieromtrent staat in de beslissing (van uw zonen) van 29 november 2017 het volgende: 'Uw moeder beweerde echter de volledige naam van deze man niet te kennen (CGVS, p. 3) noch linkt uw moeder deze gebeurtenis rechtstreeks aan een concrete vrees die u zou koesteren hierdoor. Daarnaast kan zoals hoger herhaaldelijk gesteld benadrukt worden dat de door uw moeder ingeroepen vrees voor Al Shabaab een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid vertoonde waardoor ook deze nieuwe en boude verklaring geen afbreuk doet aan de ongeloofwaardigheid van de ingeroepen asielmotieven.'

Ook met betrekking tot de bewering dat de dochter van de tante van uw moeder, F.S.A., en haar twee dochters omkwamen in de bomaanslag in Zoba (Mogadishu) op 14 oktober 2017 werd reeds gemotiveerd dat dat geenszins bewijst dat u, of uw kinderen, persoonlijk gevisieerd zouden worden door Al-Shabaab. Hierbij moet opgemerkt dat de door u aangehaalde aanslag van 14 oktober 2017 weliswaar zeer ernstig was maar op zich geen afbreuk doet aan de beoordeling van de veiligheidssituatie door het CGVS.

U legt een Death authentication (overlijdensakte) neer opgesteld op 12 maart 2018 door Somali Federal Republic Banadir Regional Court te Mogadishu met een Franse vertaling. In het document staat te lezen dat volgens drie getuigen – terwijl er slechts twee worden vermeld – uw vader Mr. J.M., zijn vrouw, uw moeder, M.H.S. en hun kinderen om het leven kwamen op 14 oktober 2017. Met betrekking tot het door u neergelegde document moet opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat uw vader en moeder in 2010 reeds om het leven kwamen bij een aanslag door Al-Shabaab op de winkel van uw vader. Dat u in het kader van uw huidig verzoek een attest neerlegt waarin te lezen staat dat uw ouders 14 oktober 2017 om het leven zouden zijn gekomen, zet de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten des te meer in de verf. Geconfronteerd met deze anomalie tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 augustus 2019 gaf u toe dat de inhoud van het document foutief is (p. 13).

De Declaration of Birth op naam van J.M.M. uitgereikt op 23 augustus 2017 te Brussel door de Somalische ambassade en de Declaration of Nationality op naam van J.M.M. uitgereikt op 23 augustus 2017 te Brussel door de Somalische ambassade waarnaar u in het kader van uw huidige verzoek verwijst, werden in het kader van het eerste verzoek van uw zonen neergelegd en besproken: 'wat betreft de door uw moeder neergelegde verklaring van geboorte op naam van J.M.M. uitgereikt op 23 augustus 2017 te Brussel door de Somalische ambassade en de door uw moeder neergelegde nationaliteitsverklaring op naam van J.M.M. uitgereikt op 23 augustus 2017 te Brussel door de Somalische ambassade kan slechts gezegd worden dat er in het kader van voorliggende asielaanvraag niet onmiddellijk getwijfeld wordt aan uw moeders Somalische nationaliteit.' Bovendien moet worden vastgesteld dat deze stukken inhoudelijk geen verband houden met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden omdat ze louter verwijzen naar uw Somalische herkomst.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt aangaande de gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek moet worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Wat betreft uw bewering dat u vreest dat Al Shabaab uw zonen, wanneer ze ouder zijn, zal rekruteren (p. 10-11) kan slechts gezegd worden dat uw zonen heden 7, 6 en 1 jaar oud zijn en dat de door u ingeroepen vrees louter hypothetisch is. U kon niet aannemelijk maken dat u in het verleden persoonlijke problemen heeft gehad met Al Shabaab en uw bewering dat uw zonen in de toekomst gerekruteerd zullen worden bij Al Shabaab is een boude bewering die u niet kan concretiseren.

U verklaarde dat uw twee zonen in Somalië een uitzichtloze toekomst hebben en een gebrek aan scholing zullen ervaren. De Conventie van Genève voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. De motieven die door u worden aangehaald zijn louter van familiale en socio-economische aard en hebben geen verband met de criteria van de Conventie van Genève.

Wat uw bewering dat uw twee zonen in Somalië een uitzichtloze toekomst hebben en een gebrek aan scholing zullen ervaren betreft, merkt het CGVS op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socioeconomische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Somalië en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Somalië gebrekkig is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Somalië precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Somalië van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Somalië, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Immers, in deze beslissing wordt geargumenteed dat het door u aangemeten profiel van alleenstaande vrouw met kinderen zonder netwerk in Mogadishu ongeloofwaardig is. Bovendien verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 5 augustus 2019 dat u steeds gewerkt heeft (p. 9). In Mogadishu verkocht u bajia (een soort donut), patisserie, kokosnootmelk, nootjes, pannenkoeken, shushumow en baloy gemaakt van bloem in de winkel van uw vader (p. 8). In Nairobi werkte u als groentehandelaarster en reisde u tussen Nairobi en Kismayo (beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 11 januari 2017). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Somalië, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen. Voorts is er in Mogadishu een verbetering van sociale basisdiensten, zoals gezondheidszorg en onderwijs. Zo leggen in 2018 leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra en worden er stappen ondernomen voor de verbetering van het onderwijssysteem, zoals een nieuw nationaal curriculum waarbij er pilootprogramma's worden gelanceerd in verschillende scholen in Mogadishu. In november 2018 lanceert men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 maart 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._veiligheidssituatie_in_mogadishu.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)).

Wat betreft de medische en psychologische problemen die u heeft (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 5 augustus 2019, p. 9) en de vaststelling dat u sinds 1 juli 2019 tijdens weekdagen bij CARDA (Rode Kruis) verblijft (p. 10) kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Uit uw dossier blijkt dat u symptomen van psychisch lijden vertoont die aanvingen nadat u uw land van herkomst verliet. Drie geweigerde asielaanvragen zouden bij u een extreme stresssituatie hebben veroorzaakt en een aanzienlijke emotionele ellende verwekt hebben. Er wordt in de door u neergelegde documenten gewag gemaakt van angstige en depressieve gevoelens die u zou hebben en u maakt zelf melding van concentratieproblemen. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 augustus 2019 dat u hoofdpijn overhield aan een explosie in Somalië, dat u een kort geheugen heeft (p. 9) en dat u mentale problemen heeft (p. 13). Het Rapport de bilan psychologique opgesteld te Luik op 7 juni 2018 door L. Di Piazza (master in de psychologie) maakt gewag van een trauma. Uit de door u neergelegde psychologisch verslag blijkt niet onomstotelijk dat u in de absolute onmogelijkheid verkeert de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Het aangebrachte psychologisch verslag is dan ook niet van aard om uw ongeloofwaardige en incoherente verklaringen in een ander daglicht te stellen. Uit de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenmin dat uw psychische toestand een belemmering vormde voor het naar voor brengen van een duidelijk en gedetailleerd relaas.

Wat betreft het door u neergelegde medisch attest op naam van J.M.M. opgesteld op 10 november 2017 te Grâce-Hollogne en het door u neergelegde medisch attest op naam van J.M.M. opgesteld op 4 april 2019 te Grâce-Hollogne door Dr. C. Langhendries die onder meer fysieke letsels in de vorm van littekens beschrijven kan slechts gezegd worden dat de in deze medische attesten beschreven letsels worden vastgesteld door een arts zonder dat deze uitspraken kan doen over de omstandigheden waarin deze verwondingen werden opgelopen vermits de arts geen ooggetuige was.

Bovendien stellen beide medische attesten duidelijk "selon les dires de la personne" voorafgaand aan de bewering dat bomexplosies aan de basis liggen van de beschreven verwondingen. Hetzelfde kan opgemerkt worden over het attest van dr. Houben dat werd nagestuurd. De arts kan ook hier immers geen uitsluitsel geven over de oorzaak of herkomst van mogelijke deeltjes in uw vingers.

U vreest eveneens problemen omdat uw in België geboren zoon, A.J.M., buiten het huwelijk werd geboren (p. 10) en u stelt dat ook uw twee andere zonen, H.A.A.b. (O.V. nr. (...) - C.G. nr. (...)) en H.A.A.w. (O.V. nr. (...) - C.G. nr. (...)) problemen zullen kennen omdat wijlen hun vader (onder meer) de Jemenitische nationaliteit bezat (p. 11). Ten eerste kan worden opgemerkt dat doorheen uw verzoeken bleek dat uw verklaringen met betrekking tot uw echtgenoten tegenstrijdigheden bevatten waardoor de geloofwaardigheid van elke bewering over uw echtgenoten ernstig kan betwijfeld worden. In het kader van uw eerste verzoek stelde de RvV in haar arrest (arrestnummer 187441 van 23 mei 2017) "De Raad stelt vast dat verzoeksters toelichting in het verzoekschrift geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing. De Commissaris-generaal oordeelde terecht dat: [...] Er kunnen ook nog enkele tegenstrijdigheden vastgesteld worden tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaart u bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 14) dat u in mei 2010 in Mogadishu huwde met A. A., voornaam H. A., van Jemenitische etnische afkomst, met de Somalische nationaliteit, geboren te Mogadishu. Tijdens het gehoor op het CGVS echter legt u geheel andere verklaringen af met betrekking tot uw tweede echtgenoot. Zo verklaart u in 2010 gehuwd te zijn geweest met voornoemde H. A. A. te Nairobi. U voegt toe dat uw man geboren is in Jemen, dat hij de Jemenitische, alsook de Keniaanse nationaliteit heeft en opgegroeid is in Somalië (zie gehoorverslag CGVS, p. 19-20). In de vragenlijst CGVS (zie vraag 5) staat dan weer te lezen dat u in Mombasa met uw tweede man huwde. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat uw eerste en tweede man met elkaar verward worden en dat uw eerste man in Mogadishu geboren is. Uw verklaringen bij DVZ verwijzen echter duidelijk naar uw tweede man, en niet naar uw eerste man, M. S. J. (M. J. J.) waarmee u volgens uw eigen verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22) in 2001 of 2003 huwde. Uw eerste man bevindt zich volgens uw verklaringen bij DVZ tevens in Mogadishu (zie verklaring DVZ, punt 16), terwijl u voor het CGVS verklaart dat hij in 2006 door Al-Shabaab om het leven werd gebracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 22- 23). Ook bij DVZ (zie vragenlijst CGVS, vraag 5) verklaart u niet te weten waarom uw eerste man in 2006 vermoord werd. U verklaart dat u zijn lichaam gevonden heeft. Tijdens het gehoor op het CGVS lijkt u echter duidelijk te weten wat de motieven waren voor de moord op uw man. U verklaart immers dat hij om het leven werd gebracht omdat hij voor de overheid werkte (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U verklaart bij DVZ bovendien dat uw huidige man augustus 2015 ontvoerd werd, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat deze ontvoering begin 2015 plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Deze tegenstrijdigheden tasten uw algehele geloofwaardigheid aan." Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 augustus 2019 op de koop toe laat uitschijnen dat uw tweede echtgenoot - net als zijn medepassagiers - ter plaatse stierf na een aanval op de bus waar hij in reisde (p. 7-8)]. Ten tweede slaagt u er niet in concrete elementen aan te brengen die er op zouden wijzen dat u in Somalië persoonlijk ernstige problemen zou kennen omdat u een buitenechtelijk kind zou hebben of omwille van de buitenlandse afkomst van uw kinderen. Gevraagd naar het risico dat jullie bij terugkeer naar Somalië zouden lopen stelt u dat de bevolking zal weten dat uw kinderen buitenechtelijk zijn omdat u dat zelf zal vertellen en dat u het niet wenst te verstoppen (p. 11). Gevraagd "Waarom zou u opzettelijk onthullen wat uw zoon problemen kan opleveren? (p. 11), "Stel u hypothetisch voor dat u verbergt dat hij buiten het huwelijk werd geboren zal u dan problemen hebben?" (p. 11) en "Indien u met 3 kinderen terugkeert naar Mogadishu en u vertelt niet dat ze buitenechtelijk zijn of half Jemeniet, wat zal dan concreet hun probleem precies zijn?" (p. 11) reliceerde u "Als ze veilig zouden zijn omwille hiervan [buitenechtelijk statuut] zal Al Shabaab nog steeds hen rekruteren, misschien worden ze gevraagd voor een stuk chocolade een zak te dragen voor AS, ze zullen dat dan doen, kinderen denken niet na over de inhoud van de zak, zo kan een explosie gebeuren" (p. 11). U slaagt er aldus niet in te concretiseren dat uw kinderen in Somalië werkelijk een vrees lopen omwille van hun buitenlandse afkomst of geboorte buiten het huwelijk. U brengt evenmin een objectieve, internationale bron waaruit zou blijken dat buitenechtelijke kinderen en/of kinderen met een Keniaanse of Jemenitische ouder in Somalië op systematische wijze aan vervolging zouden blootstaan. U maakt op basis van uw verklaringen in dit verband dan ook geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in jullie hoofde aannemelijk.

Wat betreft uw bewering dat u vrouwelijke genitale verminking type III (VGV) onderging, u legt een medisch attest VGV type III op naam van J.M.M. opgesteld door Dr. A. Kaluanga Bwanga op 7 november 2017 te Luik neer, en vreest opnieuw toegenaaid te zullen worden indien u opnieuw zal huwen (p. 11) kan opnieuw gesteld worden dat uw vrees louter hypothetisch is. Hoewel uw advocaat argumenteerde dat u ongehuwd bent en dat men een vrouw in Somalië niet ongehuwd zal laten blijkt uit de informatie in het administratief dossier ("COI Focus: Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië" van 13 juni 2016) dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herinfibulatie en dat herinfibulatie bij vrouwen die reeds gehuwd zijn of waren enkel wordt toegepast wanneer deze vrouwen dit zelf wensen.

Wat betreft het door u geschetste profiel van kwetsbare alleenstaande vrouw met kinderen kan reeds verwezen worden naar bovenstaande argumentatie waaruit blijkt dat uw verklaringen over uw huwelijken en echtgenoten bol staan van tegenstrijdigheden en ongeloofwaardige verklaringen. Wat betreft uw familieleden verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op 5 augustus 2019 dat u geen levende broers of zussen meer heeft (p. 8), dat u geen familieleden langs moederszijde noch langs vaderszijde heeft die in Somalië wonen (p. 8) en dat u geen enkel familielid heeft dat in Somalië woont (p. 8). Gevraagd of u nog contact heeft met vrienden, verwanten of familieleden in Mogadishu (p. 13) verklaarde u dat uw laatste contact dateert van 9 jaar geleden, i.c. 2010 (p. 13). U voegde hier aan toe dat uw broers en zussen, M., F., O. en H. in 2010 stierven in de explosie op de winkel van uw vader (p. 6). Dit is echter geheel in tegenspraak met uw eerdere verklaringen. Zo stelde de RvV in haar arrest van 23 mei 2017 (arrestnr. 187441) het volgende: "U geeft bovendien zelf aan dat uw broer O., uw zus S. en uw zoon I. nog steeds in Mogadishu woonachtig zijn. U haalt op geen enkel punt aan dat zij na de gebeurtenissen bij uw thuis in 2010 nog problemen hebben gehad met Al-Shabaab. U verklaart enkel dat uw broer A. naar Hargeisa gevlucht is ten gevolge van de aanslag bij u thuis en daaruit voortvloeiende bedreigingen aan zijn adres. Tegelijkertijd verklaart u tot aan uw vertrek uit Kenia in 2015 contact te hebben gehad met uw familie in Mogadishu (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), waaruit blijkt dat, indien zij problemen hadden (gehad), u daarvan op de hoogte had kunnen zijn, doch haalt u deze op geen enkel moment aan. Niets wijst erop dat uw broer en zus die woonachtig zijn in Mogadishu problemen ondervinden, of ooit ondervonden hebben, met Al-Shabaab. Dat u, zelfs tot in Kenia, en uw broer A., bedreigd zouden worden door Al-Shabaab terwijl uw broer O., en uw zus S., zonder noemenswaardige problemen in Mogadishu wonen, is niet logisch en tast de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten verder aan." Aldus kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw profiel van alleenstaande vrouw met kinderen zonder netwerk in Mogadishu.

Wat betreft de bezorgdheid van uw advocaat, namelijk dat de kinderen opgevoed worden in België en aldus verwesterd zijn (p. 15), kan gesteld worden dat geenszins wordt aangetoond dat uw kinderen, die momenteel 7, 6 en 1 jaar oud zijn dermate ingeburgerd zijn dat zij verwesterd zijn, laat staan dat dit zichtbaar is en in Mogadishu een bijkomend risico zou inhouden voor de kinderen om het slachtoffer te worden van Al Shabaab.

Het dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Uw tweede verzoek werd niet ontvankelijk verklaard daar u naar aanleiding hiervan louter bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde lagen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. In het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming haalt u eveneens geen gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste en tweede verzoek, zodat deze gehandhaafd blijven. Hoewel u zich in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming beroept op ontwikkelingen die op zich geen betrekking hebben op de vluchtmotieven die u in het kader van uw vorige verzoeken heeft aangereikt, is de beoordeling van de eerdere verzoeken om internationale bescherming niet zonder belang voor de beoordeling van de nieuwe elementen. De eerder vastgestelde misleiding, waarin u tot op heden volhardt, plaatst immers een voorbehoud bij uw algemene geloofwaardigheid.

Hiermee rekening houdend, moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde nieuwe elementen niet kunnen overtuigen.

Wat betreft de door u neergelegde kopie van een geboorteakte op naam van A.J.M. afgeleverd op 15 februari 2019 te Grâce-Hollogne, de door u neergelegde Belgische verblijfstitel (nr. (...)) op naam van M.H.R. afgeleverd op 10 januari 2019 te Antwerpen, de door u neergelegde handgeschreven brief opgesteld op 6 mei 2019 te Antwerpen door M.H.R. (O.V. nr (...) – C.G. nr. (...)) en het door u neergelegde getuigschrift van geboorte op naam van M.H.R. (O.V. nr (...) – C.G. nr. (...)) afgeleverd door het CGVS op 12 april 2019 kan slechts worden gezegd dat u deze documenten neerlegt om aan te tonen dat M.H.R. de (biologische) vader is van uw in België geboren zoon A.J.M. Deze documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de door u neergelegde compilatie van arresten van de CCE 'Violences faites aux femmes somaliennes ayant un enfant hors mariage' door ngo Huria kan slechts gezegd worden dat dit stuk niet dienstig is omdat elk verzoek om internationale bescherming op haar eigen merites en geloofwaardigheid wordt beoordeeld.

Wat betreft het door u neergelegde internetartikel getiteld *Enfants de Somalie* van Humanium, het door u neergelegde rapport van UNICEF *Les enfants soldats*, het door u neergelegde internetartikel van *The Washington Post* getiteld *Somalie: D'enfants soldats à enfants espions*, het door u neergelegde internetartikel getiteld *20 pays recrutent encore des enfants soldats*, het door u neergelegde internetartikel getiteld *Somalie: de plus en plus d'enfants soldats recrutés* van UNICEF, 5 mei 2010, het door u neergelegde rapport *Somalie: Female Genital Mutilation* van UNICEF, het door u neergelegde internetartikel getiteld *L'exision bientôt interdite en Somalie?* van *Le Monde* dd. 28 maart 2016, het door u neergelegde internetartikel getiteld *Une réfugiée somalienne en Belgique*, dd. 28 maart 2011 van UNHCR, het door u neergelegde *Rapport annuel 2018 Somalie* van Amnesty International dd. 22 februari 2018, het door u neergelegde rapport *Protection of civilians* van UNSOM dd. december 2017, het door u neergelegde artikel *Somalie: Al-Shabab demanding children* van HRW dd. 14 januari 2018, de door u neergelegde *Convention on the rights of the child* van UN dd. 25 januari 2018 en de door u neergelegde *Country policy and information note Somalia: Women fearing gender-based violence* van UK Home Office dd. april 2018 kan slechts gezegd worden dat het hier algemene (landen)informatie betreft die de onaannemelijkheid van de door u afgelegde verklaringen niet ongedaan kan maken.

De door u neergelegde envelop van DHL verstuurd op 4 juni 2018 door F.A.M. toont slechts aan dat u een zending uit Mogadishu kreeg en doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 (beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org/>), in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 maart 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 25 maart 2019) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. In de onderzochte periode wordt Mogadishu opnieuw getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven), in het bijzonder op hotels en instellingen populair bij overheidsfunctionarissen, door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale organisaties en door morteraanvallen. Al Shabaab blijft in 2018 de hoofdverantwoordelijke voor het geweld in de hoofdstad waarbij er soms burgerdoden vallen. Verschillende bronnen beschrijven het door al Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Al Shabaab is echter niet de enige terreurgroep actief in Mogadishu, enkele gewelddadige incidenten worden door ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) opgeëist. Het betreft hier voornamelijk gerichte moorden met vuurwapens op personen die voor de federale overheid werken, inclusief leden van de inlichtingendienst NISA. Al Shabaab legt zich echter toe op het elimineren van de invloed en aanwezigheid van ISS in de hoofdstad. Hierdoor pleegt al Shabaab minder aanslagen op doelwitten die banden hebben met de regering en haar bondgenoten. De aanwezigheid van ISS in Mogadishu zou door deze specifieke actie van al Shabaab gedecimeerd zijn. Naast gewelddaden opgeëist door of toegeschreven aan al Shabaab en ISS zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor geweld in de hoofdstad. Zo is er ook sprake van incidenten die het gevolg zijn van politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit en conflicten over grondbezit waarbij burgerdoden kunnen vallen. Burgers zijn soms het slachtoffer van kruisvuur en dit zowel door AMISOM en het Somalische leger als clanmilities en onbekende gewapende militias. In vergelijking met de eerste helft van 2018 is het aantal gewelddadige incidenten waar burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians) net als het aantal burgerslachtoffers bij deze incidenten in de tweede helft van 2018 bijna gelijk gebleven.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierechtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld

en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. Mogadishu wordt beschouwd als een van de snelst groeiende verstedelijkte gebieden in de wereld, wat voornamelijk wordt toegeschreven aan de verbetering van de veiligheid, aan het economisch potentieel en ook wel aan de ontheemding. Er is in Mogadishu sprake van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinestations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en een jaarlijkse boekenbeurs die voor de vierde keer op rij wordt georganiseerd. Begin augustus 2018 opent de eerste zuivelfabriek in Mogadishu. Midden oktober 2018 start de eerste ICT-beurs in de hoofdstad met meer dan 60 exposanten en in november 2018 organiseert Mogadishu het eerste National Economic Policy Forum. In december 2018 heropent de VS haar diplomatieke missie in Somalië na 28 jaar, met een ambassade in Mogadishu. Voorts is er een verbetering van sociale basisdiensten, zoals gezondheidszorg en onderwijs. Zo leggen in 2018 leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra en worden er stappen ondernomen voor de verbetering van het onderwijssysteem, zoals een nieuw nationaal curriculum waarbij er pilootprogramma's worden gelanceerd in verschillende scholen in Mogadishu. In november 2018 lanceert men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde of die van uw zonen dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon of van uw zonen. De door u neergelegde medische attesten waarin gewag wordt gemaakt van angstige en depressieve gevoelens die u zou hebben en uw bewering concentratieproblemen te hebben alsook uw beweringen tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 augustus 2019 waarbij u stelt dat u hoofdpijn overhield aan een explosie in Somalië, dat u een kort geheugen heeft (p. 9) en dat u mentale problemen heeft (p. 13) tonen niet aan dat er in uw hoofde een persoonlijke omstandigheid bestaat die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de door u neergelegde stukken blijkt niet dat u zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor u in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U toont ook zelf niet aan dat u omwille van de elementen aangehaald in het neergelegde Rapport de bilan psychologique of de andere neergelegde medische attesten, een verhoogd risico zou lopen. U laat immers na te duiden waarom deze vaststellingen omtrent uw psychologische toestand omstandigheden zijn die het risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. Aldus wordt geen verhoogd risico in uw hoofde of in hoofde van uw zonen, in vergelijking met enig ander persoon, in het kader van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet aangetoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen in hoofde van H.A.A.w. luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 29/03/2018

Uw moeder werd in uwen hoofde op 5 augustus 2019 in het Somali gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 13.50 uur tot 16.15 uur in het kader van haar en uw aanvraag om internationale bescherming. Uw moeder werd tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Jonathan Dieni, was gedurende het gehele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent minderjarig en zou over de Somalische nationaliteit beschikken. U werd op 5 mei 2012 geboren te Mombassa (Kenia).

Uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), diende op 11 december 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat betreft uw moeders eerste verzoek tot internationale bescherming noteerde het CGVS het volgende: "U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhal clan, subclan Gendershe te behoren. U werd geboren op 1 januari 1980 te Mogadishu, in het district Wadajir waar u tot uw vertrek in 2010 woonachtig was. In 2010 ontvluchtte u Somalië ten gevolge van de problemen van uw familie met Al-Shabaab. Van 2010 tot eind november 2015 verbleef u in Kenia waar u tevens uw tweede echtgenoot leerde kennen en twee kinderen van hem kreeg. Na de verdwijning van uw echtgenoot verliet u Kenia en kwam u op 11 december 2015 samen met uw twee minderjarige kinderen aan in België." (zie beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag dd. 8 augustus 2017). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het CGVS genomen op 11 januari 2017. Op 13 februari 2017 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 187 441) van 23 mei 2017. Uw moeder keerde niet naar haar land van herkomst terug.

Uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), diende op 11 juli 2017 een tweede verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat betreft uw moeders tweede verzoek tot internationale bescherming noteerde het CGVS het volgende: "Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 11 juli 2017 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaart u dat uw broers O. en Abd. en uw zussen F. en S. in oktober 2016 aangevallen en gedood werden door Al-Shabaab. Tevens is uw zoon M.J.I. sinds die datum vermist. U verklaart tevens uw echtgenoot te vrezen." (zie beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag dd. 8 augustus 2017). Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) werd door het CGVS genomen op 8 augustus 2017. Er werd geen beroep ingediend tegen de beslissing van het CGVS. Uw moeder keerde niet naar haar land van herkomst terug.

Op 16 september 2017 diende uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), in uwen hoofde en in hoofde van uw broer een eerste verzoek tot internationale bescherming in. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het CGVS genomen op 28 november 2017. Er werd geen beroep ingediend tegen de beslissing van het CGVS. Uw moeder, u zelf en uw broer keerden niet naar jullie land van herkomst terug.

Uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), diende op 29 maart 2017 een derde verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat betreft uw moeders derde verzoek tot internationale bescherming noteerde het CGVS het volgende: "U maakt in het kader van uw derde verzoek gewag van dezelfde gebeurtenissen die u aanhaalde in het kader van het eerste verzoek van uw zonen. U verklaart bovendien twee maanden zwanger te zijn. Ten gevolge van uw zwangerschap vreest u bij terugkeer naar Somalië uw clan Sheikhal."

Op 29 maart 2018 diende uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), in uwen hoofde en in hoofde van uw broer een tweede verzoek tot internationale bescherming in. In dit verzoek stelt uw moeder dat ze blijft bij de verklaringen die ze in het kader van haar en uw eerdere verzoeken aflegde. Uw moeder voegt hier aan toe dat ze een vrees voor Al-Shabaab koestert in uwen hoofde (zie verklaringen DVZ dd. 16 april 2018).

Op 14 maart 2019 werden de beslissingen van het CGVS in het kader van uw moeders derde verzoek en in het kader van het tweede verzoek van u en uw broer vernietigd door de RvV.

Op 30 april 2019 nam het CGVS beslissingen ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van uw tweede verzoek en van het derde verzoek van uw moeder in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Op 5 augustus 2019 werd een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal georganiseerd waarop uw moeder gehoord werd in uw hoofde.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek tot internationale bescherming worden geen andere documenten neergelegd dan diegenen die voorgelegd en beoordeeld werden in het derde verzoek van uw moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd uw moeder als voogd uitgenodigd om uw persoonlijk onderhoud tijdens uw eerste verzoek bij te wonen en te voeren. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de verklaringen afgelegd door uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)/ Y), blijkt dat u uw tweede verzoek tot internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw moeder in haar derde verzoek tot internationale bescherming. In het kader van uw moeders derde verzoek dient vastgesteld te worden dat zij een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ontving. Daarom kan er evenmin een positief gevolg gegeven worden aan uw verzoek tot internationale bescherming.

*De motieven die aan de grondslag liggen van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voor uw moeder zijn de volgende:
[idem bestreden beslissing verzoekster]*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

- De bestreden beslissing die is genomen in hoofde van H.A.A.b. luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 29/03/2018
Overdracht CGVS: 19/04/2018*

Uw moeder werd in uwen hoofde op 5 augustus 2019 in het Somali gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 13.50 uur tot 16.15 uur in het kader van haar en uw aanvraag om internationale bescherming.

Uw moeder werd tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Jonathan Dieni, was gedurende het gehele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent minderjarig en zou over de Somalische nationaliteit beschikken. U werd op 6 juni 2013 geboren te Mombassa (Kenia)

Uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), diende op 11 december 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat betreft uw moeders eerste verzoek tot internationale bescherming noteerde het CGVS het volgende: "U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhal clan, subclan Gendershe te behoren. U werd geboren op 1 januari 1980 te Mogadishu, in het district Wadajir waar u tot uw vertrek in 2010 woonachtig was. In 2010 ontvluchtte u Somalië ten gevolge van de problemen van uw familie met Al-Shabaab. Van 2010 tot eind november 2015 verbleef u in Kenia waar u tevens uw tweede echtgenoot leerde kennen en twee kinderen van hem kreeg. Na de verdwijning van uw echtgenoot verliet u Kenia en kwam u op 11 december 2015 samen met uw twee minderjarige kinderen aan in België." (zie beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag dd. 8 augustus 2017). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het CGVS genomen op 11 januari 2017. Op 13 februari 2017 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 187 441) van 23 mei 2017. Uw moeder keerde niet naar haar land van herkomst terug.

Uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), diende op 11 juli 2017 een tweede verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat betreft uw moeders tweede verzoek tot internationale bescherming noteerde het CGVS het volgende: "Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 11 juli 2017 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaart u dat uw broers O. en Abd. en uw zussen F. en S. in oktober 2016 aangevallen en gedood werden door Al-Shabaab. Tevens is uw zoon M.J.I. sinds die datum vermist. U verklaart tevens uw echtgenoot te vrezen." (zie beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag dd. 8 augustus 2017). Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) werd door het CGVS genomen op 8 augustus 2017. Er werd geen beroep ingediend tegen de beslissing van het CGVS. Uw moeder keerde niet naar haar land van herkomst terug.

Op 16 september 2017 diende uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), in uwen hoofde en in hoofde van uw broer een eerste verzoek tot internationale bescherming in. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het CGVS genomen op 28 november 2017. Er werd geen beroep ingediend tegen de beslissing van het CGVS. Uw moeder, u zelf en uw broer keerden niet naar jullie land van herkomst terug.

Uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), diende op 29 maart 2017 een derde verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Wat betreft uw moeders derde verzoek tot internationale bescherming noteerde het CGVS het volgende: "U maakt in het kader van uw derde verzoek gewag van dezelfde gebeurtenissen die u aanhaalde in het kader van het eerste verzoek van uw zonen. U verklaart bovendien twee maanden zwanger te zijn. Ten gevolge van uw zwangerschap vreest u bij terugkeer naar Somalië uw clan Sheikhall."

Op 29 maart 2018 diende uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)), in uwen hoofde en in hoofde van uw broer een tweede verzoek tot internationale bescherming in. In dit verzoek stelt uw moeder dat ze blijft bij de verklaringen die ze in het kader van haar en uw eerdere verzoeken aflegde. Uw moeder voegt hier aan toe dat ze een vrees voor Al-Shabaab koestert in uwen hoofde (zie verklaringen DVZ dd. 16 april 2018).

Op 14 maart 2019 werden de beslissingen van het CGVS in het kader van uw moeders derde verzoek en in het kader van het tweede verzoek van u en uw broer vernietigd door de RvV.

Op 30 april 2019 nam het CGVS beslissingen ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van uw tweede verzoek en van het derde verzoek van uw moeder in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Op 5 augustus 2019 werd een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal georganiseerd waarop uw moeder gehoord werd in uw hoofde. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek tot internationale bescherming worden geen andere documenten neergelegd dan diegenen die voorgelegd en beoordeeld werden in het derde verzoek van uw moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd uw moeder als voogd uitgenodigd om uw persoonlijk onderhoud tijdens uw eerste verzoek bij te wonen en te voeren. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de verklaringen afgelegd door uw moeder, J.M.M. (O.V. nr. (...) – C.G. nr. (...)/ Y), blijkt dat u uw tweede verzoek tot internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw moeder in haar derde verzoek tot internationale bescherming. In het kader van uw moeders derde verzoek dient vastgesteld te worden dat zij een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ontving. Daarom kan er evenmin een positief gevolg gegeven worden aan uw verzoek tot internationale bescherming.

De motieven die aan de grondslag liggen van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voor uw moeder zijn de volgende:

[idem bestreden beslissing verzoekster]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

“Enig middel getrokken uit de schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de artikels 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van het artikel 1A en 1D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, schending van het artikel 3 van de Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, evenals van machtsoverschrijding”.

Waar de bestreden beslissingen stellen dat verzoekster geen begin van bewijs bijbrengt met betrekking tot haar problemen in Somalië, benadrukt verzoekster dat zij zich, eens zij besloten had om Somalië te verlaten, zich niet “bekommerd” heeft met het verzamelen van bewijsstukken. Zij vreesde voor haar veiligheid en in “zo’n geestestoestand” denkt men er niet aan dat dit noodzakelijk is. Zij voert verder aan dat het aanbrengen van documenten moet worden beoordeeld op een redelijke en proportionele manier, gelet op de speciale situatie waarin een verzoekster om internationale bescherming zich bevindt. Zij meent dan ook dat “Dat eisen van een persoon die een reeks bedreigingen en geweld heeft ondergaan, dat hij het bewijs bijbrengt van al deze gebeurtenissen terwijl dit slachtoffer enkel tracht om zijn vel te redden, moet worden beoordeeld in functie van de reële mogelijkheden om de bewijzen in kwestie bijeen te brengen”.

Verzoekster herinnert er verder aan dat het “niet nodig is om het materiële bewijs te leveren van zijn verhaal gezien de omstandigheden die een vlucht wegens een vrees op vervolging, omringen”. Verder betreft het een constante rechtspraak is dat een verzoekster om internationale bescherming kan erkend worden op grond van een omstandig en geloofwaardig verhaal en moet het bestaan van twijfel in het voordeel spelen van de verzoekster. Verzoeksters relaas is wel degelijk omstandig, coherent en geloofwaardig.

Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden geciteerd. Verzoekster meent verder dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen toepassing maakt van het adagium *"fraus omnia corrumpit"*, terwijl dit geen toepassing kent in de Belgische rechtsorde. Onjuiste verklaringen mogen op zich geen reden zijn om een verzoek om internationale bescherming te weigeren. Verzoekster citeert en verwijst naar het UNHCR *"Handbook"* en niet nader-gespecificeerde rechtspraak van de Raad en rechtspraak van de Raad van State (RvS 18 maart 2009, nr. 191 586 en RvS 25 februari 2009, nr. 190 783).

Verzoekster argumenteert verder dat de commissaris-generaal *"opzettelijk het objectieve bewijsmateriaal waarop de bezorgdheid van de verzoekster berust heeft weggelaten. De CGVS probeert de onsamenhangendheid van de verhalen te ontmantelen, terwijl er verschillende cumulatieve voorwaarden zijn die de verzoekende partij vrezen in geval van terugkeer. De raadsman van verzoekster staat erop dat het de som is van deze objectieve elementen waarmee CGVS geen rekening heeft gehouden en die desalniettemin het risico op vervolging aanzienlijk verhoogt in geval van terugkeer naar Somalië."* Verzoekster is een alleenstaande vrouw met drie kinderen van twee verschillende mannen. Eén kind werd buiten het huwelijk geboren en twee kinderen hebben een vader met de Jemenitische nationaliteit. Verzoekster is in België bevallen en loopt het risico op een herinfibulatie bij een terugkeer naar Somalië. Verzoeksters kinderen hebben een vrees voor gedwongen rekrutering door Al Shabaab bij een terugkeer naar Somalië.

Verzoekster heeft een medisch attest neergelegd ter staving van het feit dat zij een vrouwelijke genitale verminking (VGV) type 3 heeft ondergaan en ook *"een medisch attest gelegd lijken te objectiveren bepaalde minshandelingen ondergaan in het land van herkomst"*. Op basis van deze attesten kan de VGV van verzoekster en *"de realiteit van de lichamelijke littekens"* niet worden betwist. De vrees van verzoekster is dan ook *"gerechtvaardigd met het oog op het risico van vervolging vanwege zijn lidmaatschap van een sociale groep, namelijk die van jonge Somalische vrouwen met twee kinderen en een kind buiten uit huwelijksgebons."*

Er wordt verwezen naar rechtspraak van de Raad met betrekking tot het begrip *"behorend tot een sociale groep"*. *"Het is bekend dat vrouwen in Somalië een bijzonder kwetsbare sociale categorie zijn en dat zelfs vandaag de dag meer dan 97% van hen uitsnijding ondergaat vanaf hun kindertijd, ondanks het strafbare feit dat deze praktijk vormt. De verzoekende partij beweert, op grond, een angst voor verdere genitale verminking vrouw in het geval van een terugkeer naar Somalië. Het stelt door de certificaten die het heeft geproduceerd leed al een bijzonder ernstige verminking. Ze legt uit dat ze een kind heeft gebaard uit huwelijksgebond in België en onderdaan een risico in Somalia worden onderworpen aan een nieuwe verminking, in de vorm van herinfibulatie. Er staan ook andere represailles voor een kind buiten het huwelijk hebben verwekt."*

De gewelddaden die verzoekster beschrijft kunnen beschouwd worden als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, lid 2, a) en f), van de Vreemdelingenwet. Rechtspraak van de Raad oordeelde reeds dat *"vrouwen die dit soort geweld hebben geleden terecht moeten worden beschouwd als gevreesd voor vervolging vanwege hun lidmaatschap van een sociale groep"*. Tevens wordt informatie van het UK Home Office aangehaald, die zich in verzoeksters administratief dossier bevindt (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 15, nr. 28).

Het verzoekschrift licht verder nog toe dat:

"De verzoekende partij was zwanger op het moment van haar gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken en het kind was geboren op het moment van het interview. Het gaat dus om een kind buiten uit huwelijksgebons. Het is een jonge die nu is al 1 jaar oud. Ten tweede is de verzoekende partij in België bevallen. Het was daarom noodzakelijk om de schaamlippen te ontrafelen zodat ze haar laatste kind kon baren zonder risico voor haar gezondheid en die van haar kind."

Ter onderbouwing van haar beweringen dient de verzoekende partij een beslissing van de Deense rechtbank in betreffende een jonge vrouw uit Somalië. *I.A.M. (on behalf of K.Y.M.) v Denmark, communication No. 3/2016, CRC/C/77/D/3/2016, UN Committee on the Rights of the Child (CRC), 25 January 2018, available at:*

<http://www.refworld.org/cases,CRC,5a7dd3284.html> [accessed 11 May 2018]

De verzoekende partij heeft ook een medische verklaring verstrekt waarin staat dat er veel littekens zijn. Ze legt uit dat deze littekens de bomaanslagen volgen en de mishandeling van "Al-Shabaab".

De verzoekende partij werd in januari 2018 gezien door de psycholoog LIURNO. Volgens de psycholoog legde ze uit dat de verzoekende partij in januari 2018 was gezien en dat ze heel erg slecht was. Ze adviseerde ons om een afspraak te maken met de afdeling Psychotraumatology Expertise van het Universitair Ziekenhuis van Luik. De dienst is vandaag gecontacteerd en binnenkort wordt een afspraak verwacht. Evenzo zal mevrouw J. op 23/5 door de psycholoog, mevrouw LIURNO, worden beoordeeld.

De verzoekende partij heeft veel symptomen van posttraumatische stress. Ze vindt het moeilijk zichzelf te situeren en haar ideeën in daden om te zetten. De sociale bediende en ook een medische collega van haar centrum heb een verklaring in die zin afgelegd en de volgende medische afspraken genoemd.

Dat wordt in betwist doch onderzocht door de CGVS.

(Deportatie van meisje naar Somalië, waar zij te maken krijgt met een vermeend risico om krachtig te worden onderworpen aan vrouwelijke genitale verminking) Het feit dat verzoekster verwekte een kind buiten de huwelijksgebonden, zou het risico op een dergelijke infibulatie waarschijnlijk kunnen vergroten. De verzoekster heeft dus een objectieve reden om te vrezen voor vervolging. In de bestreden beschikking kan er niet worden begrepen waarom de omstandigheid dat ze onnauwkeurige verklaringen over andere aspecten van haar verhaal zullen worden hebben, zou haar elke basis ontnemen deze objectieve reden om te vrezen.

De bestreden beslissingen moeten dus vernietigen worden."

Uit informatie van Lifos (verzoekschrift, stuk 2) over de gevolgen in Somalië voor vrouwen die een kind krijgen buiten het huwelijk en buitenhuwelijkse kinderen besluit verzoekster dat "Het rapport bewijst, in tegenstelling tot wat de CGVS beweert, dat zowel de moeder als het kind hun hele leven zullen worden vervolgd. De verzoekster heeft geen familieleden meer in Somalië, het zal moeilijk zijn om zich niet te laten verbannen door de rest van de Somalische maatschappij."

Verzoeksters kinderen zijn van een man die de Jemenitische nationaliteit had, die ondertussen gestorven is. Uit informatie van Human Rights Watch met betrekking tot de gedwongen rekrutering van kinderen door Al Shabaab meent verzoekster dat "Deze vrees – die actueel is – wordt niet onderzocht door de CGVS."

Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet werd geschonden, omdat de bestreden beslissing van verzoekster niet motiveert over haar besnijdenis en het risico dat zij loopt om een herinfibulatie te ondergaan na haar bevalling. Bovendien heeft verzoekster vijf kinderen verloren in een bomaanslag. Uit de door verzoekster neergelegde documenten blijkt dat zij eerder werd vervolgd of een ernstige schade heeft ondergaan, zodat de commissaris-generaal een beoordelingsfout maakt door deze elementen niet te beschouwen als een ernstige aanwijzing voor de gegrondheid van haar vrees om opnieuw vervolgd te worden of ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

"Het voordeel van de twijfel" moet worden toegekend en hierover volgt een theoretische toelichting.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, wordt aangevoerd dat "Uit de bestreden beslissingen blijkt niet dat de CGVS de feiten waarop artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betrekking heeft, heeft onderzocht om vast te stellen dat de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekster was geweigerd. Het gaat dus voorbij aan de reikwijdte van deze bepaling voor zover "ook marteling of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing" ernstige schade oplevert.

Het geleden lichamelijke en geestelijke geweld ondergaat door verzoekende partij is ongetwijfeld de definitie van onmenselijke of vernederende behandeling "(artikel 48/4, § 2, b) van de wet van 15 december 1980 in de zin van de Artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden."

Verder menen zij dat de commissaris-generaal zijn eigen bronnen "maar onvolledig aanhaalt" en zelf aangeeft dat de veiligheidssituatie in Mogadishu en Zuid-Centraal-Somalië problematisch is. Zij wensen te benadrukken dat "er in Mogadishu ernstige bedreiging van het leven of een vrouw met drie kinderen (jongen die 8, 6 en 1 jaar oud is) (een van hen is een kind buiten huwelijksgebond) in een veiligheidssituatie van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Wat betreft het geweld tegen vrouwen, deze zijn dagelijks in Somalië. Alleen daarom dient België bescherming te bieden aan elke vrouw van wie de oorsprong helemaal niet door de beslissing wordt betwist. De profiel van de verzoekende partij moet worden beschouwd door de CGVS. Terugkeerde naar Somalië een Vrouw met kinderen die een kind uit huwelijksgebonds zal hebben."

Het verzoekschrift citeert informatie van OHCHR over de situatie van vrouwen in Somalië en de gedwongen rekrutering van kinderen door Al Shabaab. Dit risico werd niet onderzocht door de commissaris-generaal en de bestreden beslissingen aldus moeten worden vernietigd.

Verzoekster besluit dat:

“Aangezien de tegenpartij een klaarblijkelijke vergissing begaat van appreciatie en de principes schendt van goede administratie en evenredigheid;

Dat, in overeenstemming met de Conventie van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15.12.1980, zelfs indien de tegenpartij beschouwde dat de asielaanvraag niet gegrond was in de zin van de status voor vluchtelingen, diende ze toch haar beslissing te motiveren onder het oogpunt van de subsidiaire bescherming gezien de feiten toelaten te denken dat de verzoekster een werkelijk risico loopt van zware aantasting en haar fysische integriteit

Dat de tegenpartij schijnbaar het belang niet schijnt waar te nemen van de notie van “subsidiaire bescherming” en dat deze een mindere bescherming vertegenwoordigt in termen van duur maar waarvan de weigering, op volledige wijze, een motivatie vergt;

Dat het de verzoekende partij toekomt het bewijs te leveren van een werkelijk risico van zware bedreigingen in geval van terugkeer, dat het risico zich kan materialiseren onder de vorm van foltering of onmenselijke of degraderende behandelingen; Dat de verzoekende partij herinnert aan wat aangehaald werd tijdens haar verhoor op het CGVS en houdt vol dat het risico goed en degelijk bewezen is;”.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster het rapport *“Women in Somalia – pregnancies and children out of wedlocks”* van Lifos van 1 juni 2017 (stuk 2) toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegrond middel werd aangevoerd en licht toe als volgt: *“2.1 Verzoekers beroepen zich in hun verzoekschrift in een enig middel op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 1A en 1D van de Conventie van Genève, artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en machtsoverschrijding.*

2.2 Verweerder merkt voorafgaandelijk op dat artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag geen rechtstreekse werking heeft binnen de Belgische rechtsorde, zodat de schending ervan niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.3 Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Verweerder stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153) (RvV, nr.214 454 van 20 december 2018).

2.4 Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die verzoekers naar voor brengen, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding.

Verweerder heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in de Vreemdelingenwet, niet overschreden (RvV, nr. 215 669 van 24 januari 2019).

2.5 Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM wijst verweerder erop dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). In casu werd door de Commissaris-generaal in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming reeds onderzocht of er sprake is van een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de beoordeling van de Commissaris-

generaal werd in beroep bevestigd. Aangezien verzoekster in het kader van haar tweede volgend verzoek geen nieuwe elementen op dit punt heeft aangebracht, kan zij niet gevolgd worden in haar stelling waar zij meent dat er sprake is van een schending van artikel 3 van het EVRM (RvV, nr. 118 773 van 12 februari 2014).

2.6 In hun verzoekschrift stellen verzoekers dat er een risico is voor verzoekster en haar buitenechtelijk kind bij terugkeer naar Somalië, en dat er voor verzoekster een groter risico op herinfibulatie zou kunnen zijn omwille van haar bevalling van een buitenechtelijk kind. Voorts wordt een vrees in hoofde van de kinderen voor gedwongen rekrutering door Al Shabaab ingeroepen en er wordt verwezen naar rapporten over dit onderwerp. Tenslotte werpen verzoekers een schending van art. 48/7 Vw. op doordat er geen rekening werd gehouden met haar besnijdenis type 3 en het risico op herinfibulatie na een bevalling, en stelt dat zij het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

2.6.1 Waar verzoekers in hun verzoekschrift stellen dat het risico voor herinfibulatie voor verzoekster zou kunnen worden vergroot bij terugkeer naar Somalië omwille van het krijgen van een kind buiten het huwelijk, stelt verweerder dat het een louter hypothetische vrees betreft. Enerzijds halen verzoekers geen objectieve informatie aan waaruit zou blijken dat vrouwen met zulk profiel inderdaad een groter risico zouden lopen op herinfibulatie dan andere vrouwen. Anderzijds wordt in de bestreden beslissing correct geargumenteed dat "hoewel uw advocaat argumenteerde dat u ongehuwd ben en dat men een vrouw in Somalië niet ongehuwd zal laten blijkt uit de informatie in het administratief dossier ("COI Focus: Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië" van 13 juni 2016) dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herinfibulatie en dat herinfibulatie bij vrouwen die reeds gehuwd zijn of waren enkel wordt toegepast wanneer deze vrouwen dit zelf wensen." Uit de landeninformatie blijkt wel dat vrouwen soms gevraagd worden door hun echtgenoot om zich te herinfibuleren, en verzoekster verwijst thans in onderhavig verzoekschrift naar een vrees voor herinfibulatie, doch verweerder meent dat verzoekster geenszins in concreto aantoonde dat zij bij haar terugkeer naar Somalië een vrees voor vervolging kent hieromtrent, gezien zij ook niet toelicht door wie zij vreest geherinfibuleerd te worden. Bovendien dient er te worden vastgesteld dat verzoekster deze vrees voor herinfibulatie voor het eerst aanhaalt in het kader van haar vorige beroep dd. 14 mei 2018 - zij maakte hier immers geen gewag van voor de Dienst Vreemdelingenzaken, noch voor het Commissariaat-generaal, noch tijdens haar eerdere twee verzoeken om internationale bescherming - terwijl er redelijkerwijze van haar kan verwacht worden dat zij, indien zij werkelijk een dergelijk vrees zou koesteren, deze eerder zou hebben aangehaald. Het attest dat zij neerlegt ter staving van haar besnijdenis dateert van 7 november 2017, terwijl zij op 29 maart 2018 het huidige derde verzoek indiende. Verweerder benadrukt dat er van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij of zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over verzoekers aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). Verzoekster laat na haar vrees te concretiseren. Ze kan immers niet volhouden dat ze zou worden geherinfibuleerd louter omdat ze zou hertrouwen daar uit de COI Focus "Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië" van 13 juni 2016 blijkt dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herinfibulatie en dat herinfibulatie bij vrouwen die reeds gehuwd zijn of waren enkel wordt toegepast wanneer deze vrouwen dit zelf wensen. Verzoekster laat na om in concreto aan te tonen dat zij zich in een andere situatie zou bevinden. Dit doet dan ook in ernstige mate verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vrees. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

2.6.2 Vervolgens brengen verzoekers een rapport van Lifos aan waaruit zou blijken dat buitenechtelijke kinderen en hun moeders risico's lopen in de Somalische maatschappij. In dit verband meent verweerder dat, zoals uitvoerig wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, verzoeksters verklaringen dermate tegenstrijdig zijn dat ze geen zicht biedt op haar echtgenoten, haar familiaal netwerk en haar aangemeten profiel van alleenstaande en kwetsbare weduwe niet aannemelijk maakt.

Het is verzoeksters verantwoordelijkheid om zicht te bieden op deze elementen om de nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen.

Gezien verzoekster geen correct zicht biedt op haar werkelijke familiale en persoonlijke situatie, maakt ze evenmin de door haar aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk. Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat het jongste kind buiten het huwelijk geboren is. In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende gesteld: "Ten tweede slaagt u er niet in concrete elementen aan te brengen die er op zouden wijzen dat u in Somalië persoonlijk ernstige problemen zou kennen omdat u een buitenechtelijk kind zou hebben of omwille van de buitenlandse afkomst van uw kinderen. Gevraagd naar het risico dat jullie bij terugkeer naar Somalië zouden lopen stelt u dat de bevolking zal weten dat uw

kinderen buitenechtelijk zijn omdat u dat zelf zal vertellen en dat u het niet wenst te verstoppen (p. 11). Gevraagd "Waarom zou u opzettelijk onthullen wat uw zoon problemen kan opleveren? (p. 11), "Stel u hypothetisch voor dat u verbergt dat hij buiten het huwelijk werd geboren zal u dan problemen hebben?" (p. 11) en "Indien u met 3 kinderen terugkeert naar Mogadishu en u vertelt niet dat ze buitenechtelijk zijn of half Jemeniet, wat zal dan concreet hun probleem precies zijn?" (p. 11) reliceerde u "Als ze veilig zouden zijn omwille hiervan [buitenechtelijk statuut] zal Al Shabaab nog steeds hen rekruteren, misschien worden ze gevraagd voor een stuk chocolade een zak te dragen voor AS, ze zullen dat dan doen, kinderen denken niet na over de inhoud van de zak, zo kan een explosie gebeuren" (p. 11). U slaagt er aldus niet in te concretiseren dat uw kinderen in Somalië werkelijk een vrees lopen omwille van hun buitenlandse afkomst of geboorte buiten het huwelijk." Wat het door verzoekers neergelegde rapport betreft, oordeelt verweerder dat dit rapport louter een verwijzing is naar de algemene situatie in Somalië betreft. De algemene situatie noopt niet tot de toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoekers, daar zij deze vrees geenszins concretiseren. Dit algemeen rapport doet bijgevolg geen afbreuk doet aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers hun vrees dienen te concretiseren.

2.6.3 Waar verzoekster aanhaalt dat haar zonen gedwongen rekrutering door Al Shabaab vrezen en dit niet beoordeeld werd door het CGVS, stelt verweerder vast dat dit wel degelijk werd beoordeeld in de bestreden beslissingen: "Wat betreft uw bewering dat u vreest dat Al Shabaab uw zonen, wanneer ze ouder zijn, zal rekruteren (p. 10-11) kan slechts gezegd worden dat uw zonen heden 7, 6 en 1 jaar oud zijn en dat de door u ingeroepen vrees louter hypothetisch is. U kon niet aannemelijk maken dat u in het verleden persoonlijke problemen heeft gehad met Al Shabaab en uw bewering dat uw zonen in de toekomst gerekruteerd zullen worden bij Al Shabaab is een boude beweerde die u niet kan concretiseren." Verzoeksters loutere verwijzing naar algemene informatie betreffende gedwongen rekrutering door Al Shabaab in Somalië volstaat dan ook niet om enig risicoprofiel in hoofde van haar kinderen in concreto aannemelijk te maken.

2.7 Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft de commissaris-generaal terecht aan verzoekers de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. De bestreden beslissingen worden gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en zijn afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld. Het enige middel is ongegrond."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Los van de overige elementen waarop verzoekster zich steunt, dient te worden vastgesteld dat verzoekster aanvoert dat zij de moeder is van een buitenhuwelijks kind, A.J.M. en dat zij en haar kind hierdoor een vrees voor vervolging hebben bij een terugkeer naar Somalië.

De commissaris-generaal kan niet gevolgd worden waar hij in zijn nota met opmerkingen aanvoert dat "Vervolgens brengen verzoekers een rapport van Lifos aan waaruit zou blijken dat buitenechtelijke kinderen en hun moeders risico's lopen in de Somalische maatschappij. In dit verband meent verweerder dat, zoals uitvoerig wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, verzoeksters verklaringen dermate tegenstrijdig zijn dat ze geen zicht biedt op haar echtgenoten, haar familiaal netwerk en haar aangemeten profiel van alleenstaande en kwetsbare weduwe niet aannemelijk maakt. Het is verzoeksters verantwoordelijkheid om zicht te bieden op deze elementen om de nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen.

Gezien verzoekster geen correct zicht biedt op haar werkelijke familiale en persoonlijke situatie, maakt ze evenmin de door haar aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk. Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat het jongste kind buiten het huwelijk geboren is."

Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt echter dat verzoekster op 24 november 2018 bevallen is van een zoon, A.J.M., terwijl zij al sinds 11 december 2015 in België verblijft in het kader van haar procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verzoekster verklaart dat M.H.R., een in België erkende vluchteling van Somalische nationaliteit, de vader is van A.J.M., hetgeen tevens door hemzelf wordt bevestigd (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 15, nr. 8). Verzoekster verklaarde dat zij M.H.R. leerde kennen via een vriend in het opvangcentrum en dat zij gedurende vijf à zes maanden een relatie hadden, doch dat de relatie thans beëindigd is en zij geen rechtstreeks contact meer heeft met M.H.R. (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 7 en 10). Dit wordt in de huidige

stand van het onderzoek niet betwist door de commissaris-generaal. Aldus bestaan er voldoende redenen om aan te nemen dat A.J.M., die de naam van zijn moeder draagt, een buitenhuwelijk kind is en bij een terugkeer naar Somalië zo kan worden gepercipieerd. In het verzoekschrift wordt landeninformatie gevoegd van Lifos van 1 juni 2017 waaruit blijkt dat vrouwen die een buitenhuwelijk kind krijgen, en buitenhuwelijkse kinderen discriminatie riskeren van hun familie en mogelijks hun clanbescherming kunnen verliezen, hetgeen in de Somalische context kan leiden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoekster en haar kinderen. De motivering in de bestreden beslissingen dat verzoekster haar problemen niet concretiseert kan in de huidige stand van het onderzoek niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster en haar kinderen, en meer specifiek haar zoontje A.J.M. geen gegronde vrees voor vervolging zouden hebben bij een terugkeer naar Somalië. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster meermaals heeft aangegeven dat zij en haar kind problemen zullen kennen bij een terugkeer naar Somalië omwille van het feit dat A.J.M. een buitenhuwelijk kind is (Verklaring volgend verzoek, stuk 7, p. 3; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 10-11).

Na lezing van het administratief dossier blijkt dat dit element onjuist werd beoordeeld en onvoldoende werd onderzocht. De Raad acht bijgevolg verder onderzoek nodig om een beoordeling van verzoeksters terugkeer naar Somalië, haar land van herkomst, te maken, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele elementen zoals door haar aangebracht.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 augustus 2019 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP